

Εμπεπλεῖ μὲν.] ἐν δευτέρῳ. Κήτις.] κῆτις θηριὸν ἐστὶ θαλάσσιον πολυειδές. Γλαυκίτη.] γλαυκίτις. Παγάνι.] ὡς δὴ, ἄσματι Γαμικῆ. Δεσμῶν.] ἀλλὰ σὺ δεσμῶν γοᾶσθε, κλαυθῶσθε, πενθήσατε. Μέλεα πέπονθα.] ἄθλια ἔπαθον. Λιτμήριον.] ἐξαντουμύριον. Πολυδακρύον.] πολλῶν δακρύων μεσθί, πολλῶν οἰμωγῶν καὶ κλαυθμῶν. Αἰ αἰ αἰ.] θρηνητικὸν καὶ διακλαυστικόν. Ἀπεξύρρησε.] ἀπέτιλε ἄσ πρίχατα.

BISETVS. Ὡς πῶ γυναικα.] γυναικα καλεῖ τὸν Μνησίλοχον, ὡς Ἀνδρομέδην πῶ Περσεύς γυναικα. Ἀνοικτός μ' ἔδουε] Μνησίλοχος ἦδη δεσμευθεὶς πρὸ Σκύθης φύλακος ταῦτά μετ' ἐαυτῆ λέγει, πῶ οἰκείαν δυσυχίαν μετ' βαρείας μέμφεως δαποφάνων. ἀνοικτός δ' ἐ, ἀνευ οἴκτου, ἔ ἐλέους, νηλῆς, ὁμός ἐστιν ὁ τοξότις, ὅς με πολυπονώσασθαι, καὶ δυσυχέσατον πάντων ἀνθρώπων ἔδουε. ἐν ταῦτα ὅ πῶ πυκνῶ τῆ προσώπου μετ' ἐβόλλω, ἢ Μνησίλοχος χεῖρ, πρὸ φθέρης, ἐφ' ἑστὴν ὁλοόν, ἔσκηκε ὅπῃ με πῶ ὁλοόν, ἢ γοῦ δαπλωτότα, καὶ φίλων ἀπάντων ἔρημον. Οὐ χοροῖσιν] Μνησίλοχος νῦν ὡς παρθένος Ἀνδρομέδης, ἄπερ αὐτῆ πάλαι παθεῖν σκέψαι, πρὸ αὐτῆ λέγει. ὕψ' ἠλίκαν ὅ, ἀντὶ τῆ μετ' ἠλίκαν νεανίδων, σὺ ἠλίξι νεανισιν, ὅ ὅ νούσ' ἔδασ, ἔ χορείας ἐνεκεν, οὐδ' ἐ μετ' ἠλίκαν νεανίδων κημὸν ψήφων ἐγούτα, ἀλλὰ δεσμευθεῖσά προκειμαι, πῶ κῆτις δηλαδ' ἢ βορά ἐβόλλω. Ψήφων κημῶν.] κημῶς, λέξις πολυσημος. νῦν δ' ἀπλῶς τὸν καλαθίσκον σημαίνει δοκεῖ, ἐν ὅ τῶς τ' παρδιᾶς ψήφους τιθέναι εἰώθεισαν. ἔν γ' ὅ τῶς τοῖς παλαροῖς, ὡς καὶ πρὸς τοῖς νεωτέροις, καὶ ψήφων παρδιᾶ τις. Εμπεπλημύρι] βέλτιον ἴσως ἐμπεπλεμένη, πρὸς τὸ ἐμπλέκων. οὕτως δὲ τὸν πρὸς ἠλον κίνδυνον δηλοῖ. Γλαυκίτης] Γλαυκίτης, Μόρυχος, καὶ Τελέας, ὅπῃ μαγανεία, ὁ ψοφολία, καὶ γαστριμαργία πρὸς τῶ Αεισοφάνει ἐν τῇ Εἰρήνῃ, καὶ ἀλλαχού διαβάλλονται. ἐν ταῦτα οὖν τὸν Γλαυκίτην ὡς τοιοῦτον ὄντα σκώπειν βουλόμηνος, αὐτὸν καὶ προσθήκην γέλωτος χρεῖν κῆτις καλεῖ. Γαμπίφ] ἔ γ' ἐν τοῖς τῶ πλουσιωτέροις γάμοις παῖδες, εἴτε παῖδες, ὡς αἰ, καὶ μολπα ἀκούεσθαι εἰώθασιν. Γοᾶσθέ με] Μνησίλοχος πρὸς ἐαυτὸν ἔπαυθῶν, ὡς ἀνὴρ ταῦτα λέγει. ἄπερ οὕτω σὺ τῶσθον. ὡ γυναικας γοᾶσθέ με, ὡς μέλεος μέλεα μετ' πέπονθα. καὶ τῶ ἐξῆς, μέλεος δ' ἐπ' τὸν Σειίδαν μάταρος, ἀθλιος, ἀλαμπωρος, δυσυχής. ὁ μὲν ποιητὴς ὅπῃ τῶ ματαίς ἐμδέχεται τὸ μέλεος, οἱ δ' ἐπραγματοῖ ὅπῃ τοῦ οἴκτου. ὁ δ' ἐ νούσ' ἔδασ. ὡ μέλεος, καὶ ἄλλας ἐγώ, ὅς ἐπὶ συγόνων (τὸν Εὐεπίδην αἰνιγτόμηνος, ὃν σῶξεν ἐβούλετο) τοιαῦτας ὕβρεις, καὶ

Α κακά πάχω. σύγγονος δ' ἐπὶ τὸν ἀδελφόν, καὶ πῶ ἀδελφῶν δηλοῖ. καὶ γηρικῶς πάντα συγγυῆ. ἐπὶ συγόνων δ' ἐ λέγει ἀξήσεως χάριν. εἰ γ' ἐπὶ τῆ ποροτυχόντα ἀδικεῖσθαι βαρὺ, ἐπὶ τῶ ὁμαίμων, τῶ συγγυῶν, ἔ οἰκείων ἀδικεῖσθαι πολὺ βαρύτερον ὑπάρχει. τινὲς δ' ἐπὶ δπὸ συγόνων, ἀλλ' ἀπο συγόνων, ἢ γοῦ πρὸ συγγόνων, γραπτόν νομίζουσιν. ὡπερ ἐκ ἀπίθανον. Ἀλλ' ἀν ἀγομα] ταῦτα Μνησίλοχος ὡς Ἀνδρομέδης λέγειν δοκεῖ. ὡπερ εἰκάσειν ἀντὶς ἐκ τῶ γηρικῶν, τῆσθε λιτμήναν λέγω, καὶ τῆς φούγυαν. ἔδασ δ' ἐ ὁ λόγος ἐλλειπτικός ἐστὶ. διὸ καὶ μεγίστω ἀσάφειαν, καὶ σὺ τῶξιν ἀνακόλουθον ἔχειν δοκεῖ. ἀλλὰ ταῦτα πάντα εἰκός ἐστιν ἐκ τῆς Αεισοφάνους Ἀνδρομέδης ληφθεῖσά. ἐῖ δ' ἐ τοῦτο τὸ δρᾶμα νῦν εὐείσκειτο, πλείστον ἀν φῶς τῶτοις ποροσνεῖκοι. Φῶτα] φῶς, φωτός, ἀρσενικῶς, καὶ ὄξυθῶς, ὁ ἀρῶν ἀνθρώπος. πρὸς τὸ φῶ τὸ λαλῶ, καὶ φθέρτομα. φῶς δ' ἐ οὐδ' ἐτέρως, καὶ πρὸς ἀμύμητος, τὸ φωτίζον, καὶ λαμπρόν. ὁ ἔ πρὸς ποιητῆς φῶς, καὶ πρὸς ἀσμῶν ὅ λείγεται. Ἀλλως. φῶς ὄξυτόνον κυριολεκτεῖται πρὸς τῶ λαμπρῶν, καὶ ἐν δόξων ἀνδρῶν, ὡπερ ἐν ταῖς σκώπειν ὡς φῶς, καὶ λαμπρῶν ὑπάρχουσιν δῆ τὸν πλοῦτον, δῆ τῶς ἀρέτας, ἔ πῶ μεγαλοπρέπειαν. γηρικῶς δ' ἐ καὶ πρὸ πάντων ἀνθρώπων κατὰ γηρικώτερον λέγεται. φῶς δ' ἐ πρὸς ἀμύμητον, τὸ σέλας, ἢ αὐγὴ, ἢ ἀγλή, ἢ λαμπρῶν, ἢ λαμπρότης. Αἶδα δ' ἐ, δωρικῶς, ἀντὶ τῶ Αἶδου, κοινῶς, αἶδης, δ' ἐ καὶ ἄδης, ὁ Πλούτων, καὶ ὁ τῶ τεθνεώτων βασιλεύς. καὶ αὐτῶς ὁ τῶ θανόντων τόπος οὕτω καλεῖται. πρὸς τὸ α σερπητικόν, καὶ τὸ ἰδ' ἐν, τὸ ὄραν, δῆ τὸν σκῶλον ἰδ' ἐν τοῖς κατὰ τόποις ὄντα γοόν, θρήνον. πολυδακρύον, πολλῶν δακρύων μεσθί, ἢ πολλῶν δακρύων αἰ

Β λισα Αἰ, αἰ] ὁ Μνησίλοχος πρὸς ἐαυτὸν πάλιν ἔπαναχωρήσας πρὸ Εὐεπίδης δικαίαν μέμψιν μέμφεται, ὅτι ὡς αὐτῆ ξυρηθείς, καὶ γυναικείος ἐδ' ἦσιν κοσμηθείς εἰς τὸ θεομοφείον ἀπεσάλη. τοιαῦτα δ' ἐ ποροσῶπων, ἄπερ ἔδασ πυκνῶς ἐνδ' ἔτα, μετ' ἐβόλλω, καὶ ἐταλλαζῶ Αεισοφάνης ἴσως ἐξ ἐπιτηδῆς ἐν ταῦτα παρεσάγει, ἔ τῶς λόγους ἔτως ἀσάφεις, καὶ συμπεφυρμύχους, ἵνα τῶς τετραμύχων ψυχῶν πᾶσθαι μᾶλλον χαρακτηρίσθαι. αἰ, αἰ δ' ἐ, ὅπῃ ῥήμα θρηνητικὸν διπλασιαζόμενον, πρὸς ἀταί δ' ἐ, καὶ ψήφω καὶ Σειίδαν. τέτων δ' ἐ ὁ νούσ' ὄδ' ἐ φαίνεται ἐπ' ἄ τῶλας ἐγώ δῆ πῶ ἐμὴν ἀβυλίαν, καὶ εὐθείαν. ὁ δ' ἐ Εὐεπίδης σκληρῶς, ἔ ὡμῶς, ὅς ἐμὲ πρὸς τὸν μὲν ἀπεξύρρησε, εἴτα δ' ἐ προκωτὸν ἐνδ' ὑσάμενον, εἰς τέτον τὸν ναόν ἀπὸ σὺ δ' ἐκίθη, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῶ τῶ γυναικῶν πλῆθος δαποκενούμενον ἐπαμύφεν.

Ἰώ μοι μοίρας ἀτέικτε δαίμων.
 Ὡ κατὰ τῶς ἐγώ. πῆς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
 Πάθος ἀμείζοντον ὅπῃ κακῶν παρουσία.
 Εἶδέ με πυρφόροσ ἀγέρσοσ ἀσῆρ
 Τὸν βαρβαρον ἐξολέσειεν.
 Οὐ γ' ἐτ' ἀθανάταν φλόγα λούσασιν
 Ἔσιν ἐμοὶ φίλον ὡς ἐνρεμάσθω
 Λαμῶτμητ' ἀγῆ δαμῶνων ἀγολᾶ
 Νέκυσιν ὅπῃ πορείαν.

*Hei mihi, fati mei dura et aspera fortuna.
 O scelestam me, quis meam non intuebitur
 Calamitatem ingentem ob malorum presentiam?
 Vitam me ignita aethere stella
 Barbarum perdat:
 Non enim amplius immortalem flammam videre
 Est mihi gratum, quoniam suspensus sum,
 Guttur abscondentes dolores, demonum nigrum
 Inter mortuos ad iter.*

BOVRDINVS. Ἰώ.] πρὸς τῶν κλαυστικόν. Μοίρας.] τῶς δυσμοιρίας, μοίρας γ' ἢ γοῦ τὸ παλαιῶς πάσης εὐτυχίας ἢ δυστυχίας ἢ γοῦ, καὶ ἀρχου (ἔ). Ἐπόψεται.] ἐλεήσει. Ἐξολέσειεν.] ἀπολέσειεν. οὐτὲ γ' ἐξωῦτέ μοι ἔσθαι φίλον. Λεύσειν.] ὄραν. Λαμῶτμητα.] θανάσιμα, θανάτοφορα, τέμνοντα λαμῶς, τρεῖς ὕφαιρωῦτα τὸν βίον. Αἰολᾶν] ποικίλω, πολυειδῆ καὶ ποικιλόμορφον. Ἐπεπορείαν.] ἰδ' ὄν.

BISETVS. Μοίρας ἀτέικτε δαίμων] τινὲς γράψον ἀτέικτε, ἔ πρὸς τὸ μοίρας ἀναφέρουσιν. ἀτέικτος ὅ, πρὸς τὸ α σερπητικόν, καὶ τὸ τῶσθαι, τὸ βρέχειν, ὁ ἄερος, ὁ σκληρῶς, ἀσυμπαθῆς, ἀβρικός, ἀτέικτος ἀνθρώπος παρηγορήσασιν, ὁ μὴ βρεχόμενος, μήτε ποροσόμενος πρὸς ἀμύμητον, ἀλλὰ σκληρῶς ὡς ὡς πέτρα, ἢ ἄλλο τι τῶ σκληρῶν, ὡς μὲν ἐπὶ ὕδατος βρέχεται. Σ. κατὰ τῶς ὅ, κατὰ τῶς ἀξίος. Ἀμείζοντον] ἀμείζοντος οὐτετέλης, ἔ ἀτεχνοσ,